

Sygn. akt II CZ 47/11

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie T. S. i A. S.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej, zakaz kontaktów z dziećmi

i zgodę na wydanie dowodu osobistego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 września 2011 r.,

zażalenia uczestników postępowania

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 lutego 2011 r.,

w przedmiocie oddalenia wniosku o wyłączenie sędziów

Sądu Okręgowego od orzekania w sprawie XV Ca 893/10,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 9 lutego 2011 r. oddalił wniosek uczestników postępowania T. S. i A. S. o wyłączenie wszystkich wskazanych imiennie sędziów Sądu Okręgowego. Sąd Apelacyjny stwierdził, że z oświadczeń złożonych przez sędziów Sądu Okręgowego wynika, że nie istnieją okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do ich bezstronności w rozpoznawanej sprawie. Za takie okoliczności nie może być uznany fakt, że niektórzy sędziowie uczestniczyli w rozpoznawaniu zażaleń składanych przez uczestników postępowania, a z pozostałymi sędziami łączą ich więzi koleżeńskie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie uczestnicy postępowania wnieśli o jego zmianę i uwzględnienie wniosku, ewentualnie o uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, zarzucając błędne ustalenie, że w niniejszej sprawie nie wystąpiły przesłanki wyłączenia sędziów wskazanych we wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga kwestia dopuszczalności zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu apelacyjnego, którego przedmiotem jest oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego sądu okręgowego rozpoznającego sprawę w drugiej instancji. Sąd apelacyjny rozpoznając w takim przypadku wniosek na podstawie art. 52 k.p.c. działa w zastępstwie sądu drugiej instancji.

Zgodnie z art. 394 § 1 pkt 1 k.p.c., na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o wyłączenie sędziego zażalenie przysługuje do innego równorzędnego składu tego sądu. Przepis ten wszedł w życie z dniem 20 lipca 2011 r. na mocy art. 1 pkt 2 i art. 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 138, poz. 806). Wprowadzony on został w związku z orzeczeniem przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 2 czerwca 2010 r., SK 38/09 (Dz. U. Nr 109, poz. 724), że art. 394¹

§ 2 k.p.c. w zakresie w jakim nie przewiduje możliwości zaskarżenia postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego wniosek o wyłączenie sędziego, złożony w postępowaniu przed sądem drugiej instancji, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji. Zażalenie uczestników postępowania wniesione jednak zostało przed wejściem w życie art. 394² § 1 pkt 1 k.p.c. od orzeczenia wydanego przed tą datą. Do tego czasu istniała luka w zakresie unormowania dopuszczalności zaskarżenia zażaleniem postanowienia sądu drugiej instancji, oddalającego wniosek o wyłączenie sędziego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zaprezentowany został pogląd, podzielany przez skład orzekający, że lukę tę należy wypełnić przez odpowiednie zastosowanie w drodze analogii art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., dopuszczającego zażalenie na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2011 r., II CZ 194/10, niepubl.).

Odnosząc się do oceny zasadności wniesionego zażalenia, należy stwierdzić, że nie zasługuje ono na uwzględnienie. Podniesiony w nim zarzut w istocie sprowadza się do polemiki z wyrażoną przez Sąd Apelacyjny oceną braku podstaw do wyłączenia sędziów sądu drugiej instancji, z tej tylko przyczyny, że część z nich brała udział w rozpoznawaniu zażaleń uczestników postępowania, a pozostali pozostają z nimi w stosunkach koleżeńskich. Wbrew odmiennemu pogładowi wyrażonemu w zażaleniu, okoliczności powyższe same przez się nie uzasadniają wątpliwości co do braku bezstronności sędziów przy rozpoznawaniu apelacji wniesionej przez skarżących.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.